

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 311

гр. Бургас, 28.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Хр. Иванов
Съдебни ЯВОР Г. ГЕОРГИЕВ
заседатели: ПАВЛИНА М. БРАТАНОВА

при участието на секретаря Жанета Здр. Кръстева
в присъствието на прокурора Мануел Т. Манев
като разгледа докладваното от Георги Хр. Иванов Наказателно дело от общ характер № 20222100201524 по описа за 2022 година

За Окръжна прокуратура Бургас се явява прокурор Мануел Манев.

Подсъдимите Д. Д. М. и Д. Д. М., редовно призовани се явяват лично и със защитника си адвокат Петър Димитров от Адвокатска колегия Бургас.

Пострадалата С. П. С., редовно призована по телефона от секретар Кръстева на 27.03.2023 г., не се явява.

Пострадалата С. Н. Г., редовно призована по телефона от секретар Кръстева на 27.03.2023 г., не се явява.

Пострадалите Г. Т. Г. и Е. С. Б., редовно призовани, не се явяват.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че при проведен разговор на секретар Кръстева със секретаря на Кметство с. Т., общ. Камено, обл. Бургас А. П., същата е съобщила, че пострадалите Г. Г. и Е. Б., отказват да получат съобщенията.

Пострадалият Г. Н. С., редовно призован по телефона от секретар Кръстева на 27.03.2023 г., не се явява.

Пострадалият А. М. Д., редовно призован, не се явява.

Пострадалият С. В. З., редовно призован по телефона от призовкар П.П., не се явява.

Пострадалият З. Д. З., нередовно призован, не се явява. Призовката е

върната в цялост с отбелязване, че по сведения на майката, същият е с тежка диагноза, в повечето случаи е на легло. Тя не се ангажира да получи съобщението и е помолила да не бъде притесняван повече.

За ощетените дружества „С.И.Г.“ ООД и „Р.“ ООД, се явява юрисконсулт Е. Х., редовно упълномощена.

Пострадалият В. С. Г., нередовно призован, не се явява. Призовката е върната в цялост с отбелязване, че по данни на бащата, лицето живее в Испания.

Пострадалият М. Н. М., редовно призован, не се явява. В призовката има отбелязване, че същият няма претенции за обезщетение.

Пострадалият Ж. Т. П., редовно призован, не се явява.

Пострадалата Г. Ж. Ж., редовно призована, не се явява.

Пострадалият С. К. К., редовно призован, не се явява.

Пострадалата А. С. С., редовно призована по телефона от секретар Кръстева на 27.03.2023 г., не се явява.

Пострадалият Н. Д. К., редовно призован, не се явява.

Пострадалият Н. П. Х., редовно призован, не се явява.

Пострадалият С. И. С., редовно призован, не се явява.

Пострадалият Г. Д. М., редовно призован, не се явява.

Пострадалата Н. Д. К., нередовно призована, не се явява. Призовката е върната в цялост с отбелязване, че лицето не пребивава в с. Х. А..

Пострадалият Д. Т. П., редовно призован, не се явява.

Пострадалият Д. К. К., редовно призован, не се явява.

Пострадалият В. Г. Ф., редовно призована, не се явява.

Пострадалият М. Г. Н., редовно призован, не се явява.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило писмо с вх. № 3277/20.02.2023 г. по електронната поща на съда от К. М. Л. – дъщеря на пострадалия М. Н., в което същата съобщава, че баща ѝ е много възрастен, почти не чува, октомври месец е претърпял инсулт и моли същият да не присъства на делото.

За пострадалото юридическо лице Държавен фонд „Земеделие“, редовно призовано, представител не се явява.

Пострадалият И. А. Ш., нередовно призована, не се явява.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило по делото писмо с вх. № 3731/24.02.2023 г. от Община Бургас ведно с Удостоверение за наследници и Препис-извлечение от Акт за смърт на лицето И. А. Ш..

Пострадалият В. Т. Ш., наследник на пострадалата И. Ш., редовно призован, се явява лично.

Пострадалият С. Т. Ш., наследник на пострадалата И. Ш., нередовно призована, не се явява. Призовката е върната в цялост с отбелязване, че същата отказва да получи съобщението.

Пострадалият А. А. С., редовно призована, не се явява.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила по делото молба с вх. № 4240/06.03.2023 г. от пострадалата А. С., с която същата уведомява съда, че ще отсъства от гр. Бургас и няма да присъства в съдебно заседание.

Пострадалият Г. А. К., редовно призована, не се явява. Призовката е върната с отбелязване, че пострадалата К. е инвалид и не може да отвори вратата.

Пострадалият К. Д. Д., редовно призован, не се явява.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила по делото молба с вх. № 1468/24.01.2023 г. от „С.И.Г.“ ООД гр. Сливен, представлявано от управител С. И. С., чрез главен юрисконсулт Е. Х. за конституиране на дружеството в качеството му на граждански ищец по делото с размер на иска 13 984 лв.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила по делото молба с вх. № 1473/24.01.2023 г. от С. И. С., в качеството му на управител на „С.И.Г.“ ООД гр. Сливен чрез пълномощник Е. Х., за конституиране в качеството му на граждански ищец по делото с размер на иска 13 984 лв.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила по делото молба с вх. № 1474/24.01.2023 г. от „Росагрофонд“ ООД гр. Сливен, представлявано от управителя С. И. С., чрез главен юрисконсулт Е. Х. за конституиране на дружеството в качеството му на граждански ищец по делото с размер на иска 40 684 лв.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила по делото молба с вх. № 1475/24.01.2023 г. от „Дуомед“ ООД гр. София, представлявано от управителя В. С. Г., чрез пълномощника Е. Х., за конституиране на дружеството в качеството му на граждански ищец по делото с размер на иска

40 684 лв.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила по делото молба с вх. № 2757/10.02.2023 г. от Изпълнителен Директор на ДФ „Земеделие“ – София, като ошетен юридическо лице, чрез пълномощника си юрисконсулт Г. Б..

ЮК Х.: Уточнявам, предявявали сме два граждански иска от „С.И.Г.“ ООД гр. Сливен за 13 984 лв. и от „Росагрофонд“ ООД гр. Сливен за 40 684 лв. „Дуомед“ ООД гр. София е собственик на „Росагрофонд“ ООД гр. Сливен. Оттеглям другите две молби.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание. Едно от неявилите се лица днес не пребивава на посочения адрес в страната, всички останали са редовно призовани или уведомени по телефона, има лице, което е починало, но за него има явил се наследник и поради това на основание чл. 247г, ал. 3 от НПК по отношение на лицето, което не е открито на адрес, който е посочен, няма пречка да бъде проведено разпоредително заседание.

АДВ. ДИМИТРОВ: До колкото две пострадали лица са нередовно призовани, считам, че ход на делото не следва да се даде, тъй като не са изпълнени законовите изисквания на НПК.

ПОДС. Д. М.: Поддържам становището на адвокат Димитров.

ПОДС. Д. М.: Поддържам становището на адвокат Димитров.

СЪДЪТ намира, че нередовно призованите лица не са открити на посочения адрес за призоваване в страна и съгласно разпоредбата на чл. 247г, ал. 3 от НПК разпоредителното заседание не следва да се отлага, ако пострадалият или неговите наследници, както и ошетеното юридическо лице не са намерени на посочен от тях адреси, поради което не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредителното заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

НЕ СЕ самоличността на подсъдимия, както следва:

Д. Д. М. – роден на ***** г. в гр. Б., живущ в *****, *****, ***** гражданин, **** образование, ****, ****, ****, ЕГН *****;

Д. Д. М. – роден на ***** г. в гр. Б., живущ в *****, ****, *** гражданин, *** образование, ****, ****, ****, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на страните правото им на отвод срещу членовете на състава на съда, прокурора и съдебния секретар.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да правя искания за отводи.

АДВ. ДИМИТРОВ: Нямам искания за отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

ПОДС. Д. М.: Нямам искания за отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

ПОДС. Д. М.: Нямам искания за отводи на съдебния състав, прокурора и секретаря.

СЪДЪТ, на основание чл. 55 от НПК разяснява на подсъдимите правата им в наказателния процес.

ПОДС. Д. М.: Разбрах правата си.

ПОДС. Д. М.: Разбрах правата си.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на страните процесуалните им права.

СЪДЪТ СЧЕТЕ, че следва да пристъпи към обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИСТЪПВА към обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК, като предоставя възможност на лицата по чл. 247б, ал. 1 и ал. 2 НПК да изразят становище по въпросите, предмет на обсъждане в разпоредителното заседание, а именно:

1. подсъдно ли е делото на съда;
2. има ли основание за прекратяване или спиране на наказателното производство;
3. допуснато ли е на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, на пострадалия или на неговите наследници;
4. налице ли са основания за разглеждане на делото по реда на особените правила;
5. разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, вещо

лице, преводач или преводач на български жестов език и извършването на съдебни следствени действия по делегация;

6. взетите мерки за процесуална принуда;

7. искания за събиране на нови доказателства;

8. насрочването на съдебното заседание и лицата, които следва да се призоват за него.

ПРОКУРОРЪТ: Настоящото наказателно дело е подсъдно на Окръжен съд Бургас. Считам, че понастоящем няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Също така считам, че при разследването на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемите и на пострадалите лица. Понастоящем не са постъпили искания и считам, че няма основания за разглеждане на делото по реда на някои от особените правила. Считам, че не са налице основания делото да се гледа при закрити врати, както и да се привлича резервен съдия и съдебен заседатели. Моля да бъдат потвърдени взетите мерки за процесуална принуда, а именно мерките за неотклонение „Подписка“. Нямам искане за събиране на нови доказателства понастоящем. Ако делото бъде насрочено за разглеждане по общия ред, моля да се призоват свидетелите така, както са посочени в обвинителния акт.

ЮК Х. в качеството на представител съм на пострадалите дружества „С.И.Г.“ ООД и „Росагрофонд“ ООД: Поддържам представените молби, моля да ги приемете и да конституирате дружествата като пострадали лица. На дружествата са причинени имуществени щети в посочените от вещите лица размери, поради което е възникнал правен интерес да се присъединим като пострадали по делото.

Поддържам становището на прокурора по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПОСТРАДАЛИЯТ В. Т. Ш. в качеството на наследник на пострадалата И. А. Ш.: Присъединявам се към казаното от прокурора, не съм в течение на нещата.

АДВ. ДИМИТРОВ: По въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК мнението на защитата е следното:

С оглед предявените обвинения на моите двама подзащитни, делото е подсъдно на Окръжен съд Бургас. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По т. 3 обаче, мнението на защитата е, че са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на моите двама подзащитни, а именно така внесеният обвинителен акт считам, че не отговаря на императивните изисквания, посочени в чл. 246 от НПК, както и на задължителните указания, дадени в ТР № 2/2002 г. на ОСНК на ВКС. Какво имам предвид:

Считам, че обвинителният акт в своята диспозитивна част е пълен с объркващи и взаимоизключващи се факти и обстоятелства.

На първо място, на моите подзащитни е предявено обвинение, че са изградили язовир „Ч.“, по-конкретно на подзащитния ми Д. М. е предявено обвинение, че е изградил язовир „Ч.“, след като същият е бил придобит от него на 17.07.2013 г. съгласно нотариален акт, описан в обвинителния акт № 158, рег. № 1935, дело № 136 от 2013 година. В обвинителния акт обаче, на страница 9 е посочено ясно и конкретно, че съгласно информация в констативен протокол № 06-01-272 от 17.10.2016 г. се сочи, че стената на язовир „Ч.“ е възстановена през 2012 г. Това се потвърждава и от анализа на сателитните снимки от „Гугъл Земя“ (Google Earth), където се вижда, че в периода от 05.05.2012 г. до 25.12.2012 г. язовирната стена е възстановена и язовирът е завирен. В тази връзка, абсолютно объркващо е за нас – както за мен, в качеството ми на защитник, така и за моя подзащитен Д. М., да разберем как и с какви действия ние сме възстановили язовира, след като сме го закупили на 17.07.2013 г., докато самото обвинение сочи, че той е бил възстановен на 25.12.2012 г.

На следващо място, самият обвинителен акт в обстоятелствената си част е пълен с обяснения по какъв начин се е формирала приливната вълна във всички останали села, които обаче нямат предмет на обвинение моите двама подзащитни. Моите двама подзащитни имат обвинение единият за длъжностно престъпление, другият по отношение на язовир „Ч.“. Няма нищо общо какво се е случило по отношение на другите села – Ливада, Полски извор и т.н., където има починали лица, но прокуратурата за тези починали лица не е намерила обвиняем и производството в тази част е прекратено.

Въпреки това, тази ненужна информация, е намерила място в обстоятелствената част на обвинителния акт.

На следващо място, по отношение на подзащитния ми Д. М. и въведеното му обвинение по пункт 3 е посочено, че той в периода 15.01.2018 г. до 08.10.2018 г. е изградил в нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „ж“ вр. чл. 44, ал. 2 от Закона за водите, като не е поискано и не е получено разрешително за водовземане е изградено водовземно съоръжение за отнемането на вода от воден обект – язовир „Ч.“, със съответния планосмичен номер в землището на с. Т., представляващо тръба с диаметър Ф400 със спирателен кран, разположен в шахта, обезопасена от южната страна на язовирната стена. Този абзац се намира на страница 12 в обвинителния акт. В този абзац няма нито едно друго конкретно доказателство, което да сочи кога, по какъв начин, с какви средства и кой точно е изградил тази тръба с диаметър Ф400. Ще посоча, че ние при предявяване на разследването представихме проектите на язовира, в които ясно се вижда, че е изграден през 1963 г. от ТКЗС-то в с. Т. и в този проект фигурира, че тази тръба с диаметър Ф400 е изградена именно през 1963 г. Ние няма как да се защитаваме срещу това обвинение, тъй като няма яснота по какъв начин сме изградили това водовземно съоръжение така, както твърди държавното обвинение.

Третата ни забележка по отношение на обвинителния акт касае въведеното ни обвинение, че сме причинили значителни имуществени вреди на лицата, посочени в табличен вид, съответно посочени и като пострадали както в диспозитива, така и в обвинителната част на обвинителния акт. За да изведе този извод държавното обвинение, че сме причинили тези значителни вреди, по делото има изготвена само една оценъчна експертиза, която обаче е извършила оценка на стойността на така посочените имоти в тяхната им цялост, а именно тук парадоксът е, че ние също сме пострадали по диспозитива, тъй като „Д.“ ЕООД притежава овощна градина в размер на близо 14 декара, която е оценена на 9 500 лв. Няма обаче нито едно изречение в обстоятелствената част на обвинителния акт, което да сочи, че именно целите площи така, както са посочени, са били увредени и не са годни за повече използване, за да се приеме, че ние и в частност Д. М. е причинил значителни имуществени вреди в този размер от 604 000 лв. Този размер от 604 000 лв. е формиран на базата събирането на общото количество площи, които са се намирали от лявата и дясната среда на дерето, което е след язовир

„Ч.“, умножаването им по цената, която е дадена за 1 декар и по този начин се формира тези 604 000 лв. Дали обаче в цялост са увредени земите, не знаем. Държавен поземлен фонд притежава 370 декара, това са земите от лявата част на дерето, аз не мога да приема, че те са увредени, както и останалите всички земи, които са посочени в цялост. Ако прокуратурата претендира, че това се е случило, следвало е съвсем надлежно да бъде проведено разследването в тази насока, като бъдат разпитани собствениците така, както са посочени в табличния вид, които да посочат дали действително има увреждане на земята. Ако тези собственици не обработват и не използват към настоящия момент земите, би следвало да се установят техните арендатори, които да посочат дали в следствие на наводнението през 2017 г. е имало някакво увреждане на земеделските земи и пасищата. Това също е една неяснота.

Неяснотите не спират до тук. Същото се преповтаря в диспозитивната част по отношение на подзащитния ми Д. М., за който се твърди, че съвсем съзнателно е изготвил документ с невярно съдържание като по този начин (опитва се да се обоснове специалната цел) е набавил облага за своя син Д. Д. М. за сумата от 58 950 лв. Никой обаче в хода на разследването не си е направил труда да изследва нотариалното дело, за да се види върху така определената данъчна оценка, какъв размер на данъци и такси е заплатена от купувача Д. Д. М.. От сега Ви казвам, че таксите за заплатени по начина, по който е описано и на базата, на който е издадена данъчната оценка. Това, по какъв начин са се договорили две физически лица, единият собственик на язовира, преди сделката на 17.07.2013 г. и последващия купувач Д. М., по никакъв начин не може да обоснове наличието на специална цел.

По тези съображения аз считам, че (както посочих) самият обвинителен акт не отговаря на императивните изисквания, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като ТР № 2/2012 г. ясно и категорично посочва, че обвинителният акт поставя рамката на обвинението, срещу която следва да се защитават подсъдимите, които са предадени на съд.

Повтарям, обвинителният акт е пълен с неясноти и взаимни противоречия, което представлява съществено процесуално нарушение и моля наказателното производство да бъде прекратено, и обвинителният акт да бъде върнат на държавното обвинение за отстраняването на тези нарушения.

Алтернативно, ако Вие не приемете моите съждения за допуснати

процесуални нарушения, по т. 4, считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

По т. 5 считам, че няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на друг защитник, вещо лице, преводач или тълковник, и извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Няма основания за изменение на мярката за неотклонение, взета по отношение на двамата ми подзащитни.

Към настоящия момент нямам искания за събиране на нови доказателства.

Моля да насрочите разглеждане на делото съгласно НПК в едномесечен срок от разпоредително заседание с призоваване на свидетелите първо и след това на вещите лице.

Ако позволите ще взема отношение и по предявените два граждански иска, тъй като наследникът на третото пострадало лице не е предявило никаква претенция, считам, че така предявените граждански иски не са ясни и не отговарят на изискванията на закона, тъй като на съд са предадени две лица. Процесуалният представител на дружествата „С.И.Г.“ и „Росагрофонд“ не е конкретизирал към кого конкретно предявява гражданските иски.

На следващо място, ако не приемете това мое съждение, считам, че в настоящото производство не следва да бъдат приети за съвместно разглеждане гражданските иски, тъй като в наказателните производства централно място имат обстоятелствата дали е извършено престъпление, от кого съответно е извършено, докато разглеждането на самите граждански иски считам, че ще затрудни и излишно може да забави хода на наказателното производство. В тази връзка, моля да не ги приемате за съвместно разглеждане, като дружествата, които са посочени, като ошетени юридически лица, могат да предявят своите претенции по реда на ГПК пред родовокомпетентния граждански съд.

ПОДС. Д. М.: Присъединявам се към становището на моя защитник.

ПОДС. Д. М.: Присъединявам се към казаното от адвокат Димитров.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ на тайно съвещание.

СЪДЪТ, като изслуша становището на страните по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК и след проверка на материалите по делото след проведено тайно съвещание намери следното:

Делото е образувано по внесен обвинител акт за извършени престъпления, както следва: от подсъдимия Д. Д. М. по чл. 282, ал. 2, предл. първо и второ вр. ал. 1, предл. първо от НК и от подсъдимия Д. Д. М. по чл. 316 вр. чл. 311 от НК; по чл. 335, ал. 2, предл. второ вр. ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК; чл. 353ж вр. чл. 23, ал. 1 от НК вр. чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „ж“ вр. чл. 44, ал. 2 от Закона за водите в област Бургас, като с оглед обвинението по чл. 282, ал. 2, предл. първо и второ вр. ал. 1, предл. първо от НК срещу Д. Д. М. същото е родово и местно подсъдно на ОС Бургас.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Не са налице предпоставки делото да се разглежда при закрити врати, нито да се привлича резервен съдия или резервен съдебен заседател.

Доколкото подсъдимият има упълномощен защитник, към момента не са налице изисквания да бъдат назначавани защитници.

Не се налага извършването на съдебни следствени действия по делегация, нито назначаването на вещо лице, преводач или преводач на български жестов език.

Няма основания за изменение на мерките за неотклонение спрямо подсъдимите.

По отношение на възраженията допуснати процесуални нарушения от страна на защитата, съдът намира следното: в разпоредителното заседание задачата на съда е да съобрази дали обвинителният акт представлява такава процесуална рамка, която позволява провеждане на справедлив процес, а това изисква обвинението да бъде недвусмислено ясно. Това е необходимо за да могат подсъдимите от самото начало на съдебния процес да са запознати с фактическите и правните рамки на обвинението за да могат да научат в какво точно са обвинени и да могат реализират ефективно защитата си, а съдът да определи правилно обстоятелствата – предмет на доказване за да постанови правилен и законосъобразен съдебен акт. В случая, съдебният състав

констатира, че обвинителният акт, по който е образувано настоящото дело не отговаря на изискванията, визирани в чл. 246 от НПК откъм форма и съдържание. В т. 4.2 на ТР № 2/02 г. на ОСНК на ВКС е отделено подробно внимание на елементите, които задължително следва да фигурират в акта на обвинението, тъй като липсата им съществено нарушава процесуалните права на бъдещите страни в наказателния процес. Сред тях са фактите, обуславящи съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в осъществяването му, времето и мястото на извършване на престъплението, начина на извършване на деянието, пострадалото лице и размера на вредите, ако се касае за съставомерни елементи на престъпния състав. Функционалната задача на обстоятелствената част на обвинителния акт е да обоснове диспозитива на обвинителния акт, като очертае ясно предмета на доказване в производството. Следва да е налице ясно и недвусмислено обвинение, въз основа на което да е възможно определянето на основните рамки на съдебното производство, каквото в случая липсва, поради следното:

На първо място, в обвинителния акт събитията не са описани последователно и хронологично по време на настъпването им, като вместо това се започва с описание на метеорологичните условия към 25.10.2017 г., природните и антропогенните фактори - причина за наводнението от 25.10.2017г., след което се проследяват промените в статута на имота, на който се намира язовир „Ч.“ през годините, считано от 1997 г. Посочени са изключително голям обем от факти, които са се случили преди и след инкриминираните дати, но липсва точно, ясно и последователно описание на действията на всеки един от подсъдимите, с които прокурорът твърди, че са извършили вменените им във вина престъпления, като изключение в това отношение е фактичeskото описание на деянието по чл. 316 вр. с чл. 311 от Наказателния кодекс.

На второ място, с настоящия обвинителен акт срещу Д. Д. М., ЕГН *****, е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, предл. първо и второ, вр. ал. 1, предл. първо от Наказателния кодекс за това, че на 30.01.2013 г. в гр. Камено, в качеството си на длъжностно лице - *****, нарушил служебните си задължения, описани в чл. 53, ал. 9 от Устройствен правилник на Общинска администрация гр. Камено, утвърдени със Заповед № РД 09-478 от 19.09.2012 г. на Кмета на Община Камено, като не е извършил нужната проверка по искане за данъчна оценка вх.№

2687,2688,2689/30.01.2013 г. на община Камено с приложена към нея Данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ и извършил заверка на данъчната декларация, като удостоверил, че посочените обстоятелства в цитираното искане са правилни, а именно: че в процесните поземлени имоти с номера: 000623 и 000624, образувани от деленето на имот 000615 по плана за земеразделяне на с. Т. се намира язовир, което не е отговаряло на истината, с цел да набави за сина си Д. Д. М. облага в размер на 58 950 лева, изразяваща се в разлика във вида и стойността на придобития на 17.07.2013 г. имот - като язовир „Ч.“, ПИ 000623 ЕКАТТЕ 73211 в землището на село Т., общ. Камено, вместо нива IV категория за същия поземлен имот, като това е позволило в последствие да се изгради воден обект - язовир без необходимото за това разрешение и в нарушение на Закона за водите, което от своя страна е довело до последваща загуба на конструктивна устойчивост, скъсване на стената на язовира и заливане на поземлени имоти в землището на с. Т., като от деянието са настъпили значителни вредни последици по отношение на залетите поземлени имоти в размер на 604 161 лева. Непосредствен обект на защита на престъпленията по служба по чл. 282 от НК са обществените отношения, свързани с правилното и нормално функциониране на държавния и обществения апарат, на неговите органи, притежаващи властнически правомощия като част от този апарат (ППВС № 2/1980 г.). За осъществяването на основният състав на престъплението по служба в ал. 1 на чл. 282 от НК е необходимо в резултат на действията или бездействията на длъжностното лице да могат да настъпят немаловажни вредни последици от имуществен или неимуществен характер. Тези вредни последици може реално да не са настъпили, но трябва да има създадена реална възможност за тяхното настъпване в бъдеще. За да е налице съставът на престъплението по чл. 282, ал. 2 от НК такива вредни последици следва да са настъпили, и следва да е налице и причинно-следствена връзка между тях и неправомерното поведение на длъжностното лице. Такава пряка причинна връзка ще е налице когато престъпният резултат е обективно, закономерно и неизбежно следствие от изпълнителното деяние. В обстоятелствената част на настоящия обвинителен акт не е обоснована пряката причинна връзка между деянието, приписвано на Д. М., извършено през 2013 г., и твърдените вредни последици, настъпили от него четири години по-късно през 2017 г. В обвинителния акт прокурорът е отразил, че причината за разрушаването на яз.

„Ч.“ е загуба на конструктивна устойчивост, довела до скъсване на стената на язовира и заливане на поземлени имоти в землището на с. Т., което от своя страна е довело до настъпването на значителни вредни последици по отношение на залетите поземлени имоти в размер на 604 161 лева, за което обаче е обвинен другия подсъдим Д. М.. От съдържанието на обвинителния акт изобщо не става ясно по какъв начин действията, в които се изразява твърдяното длъжностно престъпление на Д. М., са в пряка причинна връзка с вредите, настъпили от наводнение, за чието непредпазливо причиняване е обвинен другия подсъдим. Буди недоумение и обстоятелството, че едни и същи вреди един път са посочени като резултат от умишлено престъпление по чл. 282 от НК вменено във вина на едно лице, а друг път – от непредпазливо престъпление по чл. 335, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1 от НК вменено във вина на друго лице.

Изпълнителното деяние на престъплението по служба с оглед начина на извършване може да се изрази в действие или бездействие от страна на длъжностното лице по отношение на вменените му права и задължения или в извършване на действия, с които то излиза от своята компетентност и са от компетентността на друго лице или органи. „Нарушение на служебните задължения” има когато длъжностното лице в кръга на компетентността си, на възложените задачи и функции длъжностното лице извършва действие несъобразено с тях. „Неизпълнение на служебните задължения” има когато длъжностното лице не предприема изискуемо действие съобразно властта и правата си или бездейства. „Превишаване на властта или правата” е налице когато длъжностното лице извършва действия от чужди властнически правомощия или функции. Тези форми на изпълнителното деяние следва да се посочват винаги ясно при обвинението и обвинителния акт. Според прокурора формата на изпълнителното деяние на твърдяното длъжностно престъпление на подсъдимия Д. М. е нарушаване на служебните задължения, описани в чл. 53, ал. 9 от Устройствен правилник на Общинска администрация гр. Камено, утвърдени със Заповед № РД 09-478 от 19.09.2012г. на Кмета на Община Камено, докато част от фактическото описание на деянието му е, че не е извършил нужната проверка по искане за данъчна оценка вх. № 2687,2688,2689/30.01.2013 г. на община Камено с приложена към нея Данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ /т.е. е бездействал/ принципно се отнася за другата форма на изпълнителното

деяние неизпълнение на служебните задължения. Това противоречие в словесното описание на деянието на този подсъдим прави невъзможно да се разбере дали прокурорът го обвинява само в нарушение на служебните задължения, или в неизпълнение на служебните задължения, или и двете.

На трето място, с обвинителния акт подсъдимият Д. Д. М. е обвинен за това, че на 25.10.2017 г. в землището на с. Т., общ. Камено, като изградил язовир „Ч.“, ПИ 000623 по КВС в землището на село Т., общ. Камено в нарушение на чл. 137, ал. 1, т. 1, б. „Д“ и чл. 148, ал. 2 от Закона за устройството на територията, без издадено разрешение за строеж, което е довело до загуба на конструктивна устойчивост с последващо скъсване на стената на язовира, причинил наводнение по непредпазливост, от което са последвали значителни вреди в размер на 604 161 лева – престъпление по чл. 335, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, от НК. Изпълнителното деяние на това престъпление се състои в освобождаване за безконтролно движение на големи водни маси, които имат значителна ударна сила. Деянието може да бъде осъществено както с действие, така и с бездействие или комбинация от двете. В случая, прокурорът е посочил, че с изграждането на язовир в нарушение на ЗУТ, без издадено разрешение за строеж, подсъдимият е причинил наводнението. От конструкцията на обвинението срещу Д. М. не става ясно какво точно е конкретното действие или пък бездействие на М. или комбинация между двете, което е станало причина за неконтролируемото освобождаване на водните маси. По-специално, в обвинителния акт не е отразено как изграждането на язовир без издадено разрешение за строеж е причинило загубата на конструктивна устойчивост и скъсване на стената на язовира, прието от прокурора като непосредствена причина на наводнението. Не са описани никакви фактически действия, които подсъдимият Д. М. не е трябвало да извършва, но е извършил, или пък действия, които е трябвало да извърши, но не го е сторил, и които са довели до загубата на конструктивна устойчивост и скъсване на стената на язовира респективно до наводнението. Обвинителната теза е неясна, тъй като не е фактически очертано в какво точно се изразява деянието на Д. М., довело до наводнението, за да се прецени и дали е налице причинно-следствена връзка между него и настъпилия резултат. Още повече, че в обвинителния акт е посочено, че при извършената сделка на 17.07.2013 г. А.Р. е продал на „Д.“ ЕООД, поземлен имот – язовир, представляващ имот с № 000623, т.е. прокурорът от една

страна твърди, че дружеството, управлявано от подсъдимия Д. М. е закупило през 2013 г. от А.Р. язовир, след което в диспозитива се твърди, че подсъдимият го е изградил и така е причинил наводнението. Налице е дефицит на факти, който засяга яснотата и пълнотата на обвинението, тъй като не става ясно кога подсъдимият Д. М. и с какви конкретни действия е предприел твърдяното изграждане на язовира и по какъв начин изграждането му е довело до загубата на конструктивна устойчивост и скъсване на стената на язовира респективно е причинило наводнението. В диспозитива на обвинителния акт като дата на извършване на престъплението се сочи 25.10.2017 г., когато е настъпило неконтролируемото освобождаване на водни маси, но няма посочване на времеви период, през който подсъдимият Д. М. е предприел твърдяното от прокурора изграждане на язовир още повече, че в обвинителния акт се твърди, че такъв язовир е съществувал още към 1997 г., но поради скъсване на язовирната стена през 2007 г. предназначението му е било променено на нива категория на земята четвърта, а впоследствие отново бил закупен на 17.07.2013 г. от „Д.“ ЕООД, т.е. не е конкретизирано времето на извършване на изпълнителното деяние от подсъдимия Д. М., с което според прокурора е причинено наводнението от 25.10.2017 г.

На последно място, третото обвинение срещу Д. М. е за това, че в периода 15.01.2018 г. – 08.10.2018 г. в землището на с. Т., общ. Камено, в качеството си на едноличен собственик на фирма „Д.“ ЕООД в нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „Ж“, вр. чл. 44, ал. 2 от Закона за водите не поискал и не получил разрешително за водовземане и изградил водовземно съоръжение за отнемането на вода от воден обект - язовир „Ч.“, ПИ 000623 по КВС в землището на село Т., общ. Камено, представляващо тръба с диаметър Ф400 със спирателен кран, разположен в шахта, обезопасена от южната страна на язовирната стена - престъпление по чл. 353ж, вр. чл. 23, ал. 1 от НК, вр. чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „Ж“, вр. чл. 44, ал. 2 от Закона за водите. Единственият пасаж в обвинителния акт, в който са отразени факти, касаещи твърдяното престъпление, се намира на стр. 12 от обвинителния акт, където е посочено, че в периода 15.01.2018 г. – 08.10.2018 г. и в нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 1, б. „Ж“, вр. чл. 44, ал. 2 от Закона за водите, като не е поискано и не е получено разрешително за водовземане, е изградено водовземно съоръжение за отнемането на вода от воден обект - язовир „Ч.“, ПИ 000623 по КВС в землището на село Т., общ. Камено, представляващо тръба с диаметър Ф400

със спирателен кран, разположен в шахта, обезопасена от южната страна на язовирната стена. Видно е, че в обстоятелствената част на обвинителния акт никъде не е отразено каква е съпричастността на Д. М. към изграждането на инкриминираното водовземно съоръжение и едва с диспозитива му той е обвинен в извършването на това престъпление.

Останалите възражения на адвокат Димитров по отношение на обосноваността на размера на имотната облага, която според държавното обвинение е целял да набави подсъдимият Д. М. за сина си и по отношение на размера на имуществените вреди, твърдени от държавното обвинение, са по съществото на делото и касаят възражения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата, които не се обсъждат в разпоредителното заседание.

В заключение, съдът намира, че описателната част на обвиненията и диспозитивите срещу двамата обвиняеми по отношение на обвиненията за престъпленията по чл. 282, ал. 2 от НК спрямо подсъдимия Д. М. и по чл. 335, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 от Наказателния кодекс и чл. 353ж, вр. чл. 23, ал. 1 от Наказателния кодекс, вр. чл. 46, ал. 1, т. 1, б. "Ж", вр. чл. 44, ал. 2 от Закона за водите спрямо подсъдимия Д. М. са формулирани неясно, противоречиво и непълно, което пречатства възможността им да научат в какво точно ги обвинява държавното обвинение, което е съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК. Констатираните пороци, допуснати при изготвянето на обвинителния акт, са отстраними, поради което съдебното производство следва да бъде прекратено и делото да бъде върнато на прокуратурата за отстраняването им, след което отново да се внесе обвинителен акт в съда, в случай че държавното обвинение приема, че има извършени престъпления от страна на подсъдимите.

Мотивиран от горното съдът достига до извода, че са налице основание за връщане на делото на прокурора за отстраняване на констатираните процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите.

По отношение на молбите за приемане за съвестно разглеждане на граждански иски от ошетените ЮЛ „С.И.Г.“ ООД и „Росагрофонд“ ООД съдът намери следното: Съгласно чл. 85, ал. 1 от НПК в молбата за

предявяване на граждански иск се посочват: трите имена на подателя и на лицето, срещу което се предявява искът, наказателното дело, по което се подава, престъплението, от което са причинени вредите, и характерът и размерът на вредите, за които се иска обезщетение. Съдът след като се запозна с предявените два граждански иска, намира, че в молбите не е конкретизирано кое от посочените в обвинителния акт две деяние, от които са настъпили според държавното обвинение имуществени вредни последици, е основанието на претенциите по чл. 45 от ЗЗД, както и срещу кой от двамата подсъдими се предявени те. Ето защо, след като молбите не отговарят на изискванията на чл. 85, ал. 1 от НПК, тъй като не е посочено лицето, срещу което се предявяват исковете и престъплението, от което са причинени вредите, съдът реши да не приема за съвместно разглеждане в настоящото производство предявените два граждански иска.

Мотивиран от гореизложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение на подсъдимия Д. Д. М. с ЕГН *****, „Подписка“.

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение на подсъдимия Д. Д. М. с ЕГН *****, „Подписка“.

НЕ ПРИЕМА за съвместно разглеждане в настоящото производство ПРЕДЯВЕНИТЕ от посочените в обвинителния акт като ощетени юридически лица „С.И.Г.“ ООД и „Росагрофонд“ ООД ГРАЖДАНСКИ ИСКОВЕ.

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 249, ал.2 вр. с чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК съдебното производство по НОХД № 1524/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас поради допуснати съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила и ВРЪЩА делото на прокурора.

Определението в частта, с която се прекратява съдебното производство

поради допуснати съществени и отстраними нарушения на процесуалните правила и делото се връща на прокурора, и се потвърждават мерките за неотклонение на двамата подсъдими, подлежи на обжалване или протестиране пред Апелативен съд Бургас в седемдневен срок от днес, в останалата част е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1.

2.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 11:50 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____